

TINEL

NIEUWE WOONBOUWEN

- 1A Holmes
- 1B Baskerville
- 1C Maigret
- 1D Poirot

BESTAANDE GEBOUWEN DIE WONINGEN WERDEN

- 2A Adjudant
- 2B Brigadier
- 2C Sjampetterke

EXTRA FUNCTIES

- 3 Het Predikheren
- 4 Het Tinelpark
- 5 Kazerne Dossin
- 6 Ondergrondse parking in-/uitrit

We investeerden volop in het noorden van de binnenstad met o.a. het nieuwe museum Hof van Busleyden, het Caputsteenpark, nieuwe woningen in de Gulden Ram **en een volledig nieuw stadsdeel op de Tinelsite.**

De Tinelsite groeide uit tot een van de boeiendste locaties van de stad, waar wonen, cultuur en vrije tijd hun plek krijgen en oud en nieuw elkaar ontmoeten. Voeg daar het nodige groen aan toe en Tinel werd zo ook een waardevolle rustplek in de stad.

Dit toekomstbeeld (2018) houdt geen rekening met het ontwerp van De Nieuwe Vesten.

DUURZAAM WONEN

EIGENTIJDSE WONINGEN

In totaal zijn er een 70-tal woningen op de Tinelsite gerealiseerd. Ze vinden hun plek in de historische kazernegebouwen én in vier nieuwe gebouwen. Drie commerciële ruimtes vullen de unieke mix van woningtypes aan.

De namen van de **vier nieuwe gebouwen** werden gevonden in de detectivesfeer: Holmes, Maigret, Baskerville en Poirot.

Holmes bestaat uit patiowoningen en een dokterspraktijk. Het gebouw **Maigret** voorziet 14 ruime drieslaapkamerappartementen met op het gelijkvloers een dokterspraktijk, grenzend aan het park.

Baskerville heeft verschillende types van appartementen verdeeld over vier niveaus. In **Poirot** bevinden zich 15 tweeslaapkamerappartementen en op het gelijkvloers een appartement, advocatenkantoor en handelsruimte.

Brigadier

Links: Holmes. Achteraan rechts: Brigadier.

Links: Poirot. Midden: Adjudant. Rechts: Maigret.

Links: Holmes. Rechts: Poirot.

De **drie bestaande gebouwen** hebben klinkende namen van oude politierangen zoals Adjudant, Brigadier en Sjampetterke.

Adjudant, het hoofdgebouw van de oude rijkswachterskazerne, telt acht woningen gebouwd volgens het concept van een oud herenhuis waarbij de traphal centraal staat. In de gemeenschappelijke ruimte kunnen gezinnen elkaar ontmoeten.

Brigadier is de nieuwe stek voor 12 appartementen en het **Sjampetterke** werd de toegang van de ondergrondse publieke en private parking.

Baskerville

SAMEN MET PRIVATE PARTNERS

Om dit omvangrijke project te realiseren, werd een publiek-private samenwerking (PPS) in het leven geroepen. Na een intensieve procedure werd er gekozen voor 'Edgard Tinel', een groep van vier private partners die zich lieten omringen met 10 gespecialiseerde studie bureaus of adviseurs. Willemen Real Estate en Ciril zorgden voor het ontwerp, de financiering en de verkoop van de woningen. Willemen Construct en Democo stonden in voor de bouwwerken.

In totaal zijn er een 70-tal woningen op de Tinelsite gerealiseerd.

Ontwerpbureau:
Bovenbouw Architectuur, Bar Architecten en Poot Architectuur

BIBLIOTHEEK HET PREDIKHEREN

In september 2019 werd Het Predikheren feestelijk geopend. De nieuwe bibliotheek is een plek waar je letterlijk en figuurlijk op verhaal kan komen; een bijzondere plek in de stad waar je even kan ontsnappen aan de hectische buitenwereld.

Je kan er boeken lenen, kranten en tijdschriften lezen, maar ook een lezing of voorstelling bijwonen, auteurs ontmoeten, in alle rust werken en studeren, vergaderruimtes huren, of gewoon relaxen in de binnentuin of het leescafé. Elke verdieping heeft een eigen sfeer, zodat iedereen zich er thuis voelt.

EEN BIBLIOTHEEK MET KARAKTER

De ontwerpers kozen ervoor om de oorspronkelijke structuur en het karakter van het historische klooster zoveel mogelijk te bewaren.

De kloosterbibliotheek kreeg haar oorspronkelijke functie van bibliotheek en studieruimte terug. De overige collecties kregen onderdak onder de monumentale daken van de zolder. Hoge en lage kasten worden er gecombineerd met gezellige zithoeken. Vanuit de nieuwe dakkapellen is het heerlijk genieten van het prachtige uitzicht over Mechelen.

Ontwerpbureau: KSA | HildundK BV

PARTICIPATIE

Bij de opmaak van de plannen voor de Tinelsite is in de ontwerpfase steeds rekening gehouden met de wensen en tips van de toekomstige gebruikers van de site, in de eerste plaats de huidige buurtbewoners. Zij waren vertegenwoordigd in de bewonersbegeleidingsgroep die advies gaf op de plannen. Daarnaast namen ze ook zelf deel aan brainstormdagen over de plannen van de toekomstige bibliotheek en het park. Andere focusgroepen waren ook aanwezig. Denk maar aan senioren, personen met een handicap, kinderen, enz.

Tijdens wandelingen op de site werden de plannen opnieuw voorgelegd en toegelicht en kon iedereen zijn mening geven over het toekomstige park via een enquête. De resultaten van die enquête namen de ontwerpers van het Tinelpark mee in de verdere uitwerking van het ontwerp.

GROENE ADEMROUWTE

Tussen de Van Busleydenstraat en de Goswin de Stassartstraat ligt het Tinelpark. Het park bestaat uit de Predikherentuinen en het Gendarmenhof. De klemtoon ligt op de open ruimte, terwijl de doorgaande fiets- en voetgangersroutes de lengte van het park benadrukken. Het park is de hele week, de klok rond open.

Verschillende invalswegen leiden naar het park. In noord-zuidrichting leiden de Goswin de Stassartstraat, de Kattenbleekstraat en de Van Busleydenstraat ernaar. In oost-westrichting kom je vanuit de Nokerstraat in het park terecht.

KUNST- EN SPELELEMENT

Op de kloostermuur in het park kwam het kunstwerk 'M'. Het is een gedicht dat Pat Donnez schreef toen hij als stadsarchitect (2009-2010) ijverde voor een literair wellnesscentrum in het toen vervallen Predikherenklooster.

Om het historisch belang van het museum vlakbij, Kazerne Dossin, te benadrukken, werd er een **Anne Frankboom** geplant tussen het Predikherenklooster en Kazerne Dossin. Daarnaast staan op de afboordingen van de grastreden regels uit het gedicht "**Vrijheid hoe maak je het?**" van Nobelprijswinnares Wislawa Szymborska: "*Men zong met aarde in de mond. Een lieflijk lied over de oorlog die je in het hart treft. Schrijf op hoe stil het hier is.*". Dit verschijnt zowel in het Nederlands als in het Engels om de link te leggen naar het internationale thema van het museum en zijn buitenlandse bezoekers.

Een **pannakooi, waterpartij en kleine spellandschappen** in het park maken het park ook aantrekkelijk voor kinderen.

KAZERNE DOSSIN

HET ONTWERP

Op de plaats van het voormalige IKA-gebouw, tegenover de historische Dossinkazerne, verrees in 2012 een nieuw museum met internationale allure. AWG Architecten, onder leiding van bOb van Reeth, ontwierp dit prachtige gebouw dat een eigen geheel vormt. Dit museum over Holocaust en mensenrechten is 'een plaats van herinnering' en vertelt het verhaal van de **Joden- en zigeunervervolging in ons land**. De lichte kleur van het gebouw straalt tegelijk een positieve boodschap van hoop uit. Het museum heeft de vorm van een vijfhoek, met grote glaspartijen en vier verdiepingen.

In de nieuwbouw is heel wat **symboliek** verwerkt. De 28 dichtgemetselde ramen stellen het aantal konvooiën voor die uit Mechelen zijn vertrokken. De 25.000 stenen die werden gebruikt, verwijzen naar het aantal gedeporteerden uit de kazerne.

DE KAZERNE: MEMORIAAL EN ONDERZOEKSCENTRUM

De voorvleugel van het kazernegebouw werd volledig gerenoveerd. Op de plek van het vroegere museum bevindt zich nu het **Onderzoekscentrum en het Memoriaal**.

Het Memoriaal is niet alleen een **herdenkingsoord**, maar geeft de vele slachtoffers opnieuw een **naam en gezicht**. Het gebouw kreeg zowel aan de buitenzijde als aan de zijde van de binnenkoer een witte kleur. Waarom wit? Tijdens de periode van de Jodenvervolging had het gebouw witte gevels. Nu opnieuw voor wit kiezen, roept de herinnering aan die periode op.

HET PLEIN: HOF VOOR DOSSIN

De ruimte tussen de oude kazerne en het nieuwe museum maakt deel uit van de museale ervaring en kreeg daarom ook bijzondere aandacht. Het werd geen gewoon stadsplein, maar een Hof, een stille plek van **rust en bezinning**. De gebouwen rondom en de muurfragmenten langs de Tinellaan maken de plek bovendien uniek.

De hoofdzakelijk halfharde ondergrond van gebroken kalksteen en de paden in gewassen beton versterken het rustige karakter van dit plein.

Vier geknotte lindes staan diagonaal over de ruimte. Deze meer dan 75 jaar oude lindes zijn afkomstig uit de kloostertuin achter het Predikherenklooster en dus letterlijk **doordrongen van het verleden**. Ze werden in ere hersteld en kregen een bijzondere plek tussen de gebouwen, waar hun knoestige vorm de verstilde ruimte kracht bijzet.

De ruimte is uitgewerkt in sobere, duurzame en onderhoudsarme materialen en houdt rekening met de vlotte toegankelijkheid voor andersvaliden.

DE TREINWAGON

Eind juni 2012 werd op de Tinellaan naast de kazerne een treinwagon onthuld. Op die plek vertrokken tijdens de Tweede Wereldoorlog de 28 deportatietreinen met meer dan 25.000 joden en zigeuners naar Auschwitz-Birkenau. **De houten treinwagon herinnert voorbijgangers voor altijd aan wat er zich op deze plek afspeelde**. Intussen vind je de wagon op het plein voor Kazerne Dossin.

De treinwagon is ter beschikking gesteld door de NMBS Holding, meegefinancierd door de Nationale Vereniging der Weerstanders van het Spoor en gerestaureerd door het Stoomcentrum van Maldegem.

Meer informatie vind je op kazernedossin.eu

PARKEREN & MOBILITEIT

ONDERGRONDSE PARKING

Onder woongebouwen Adjudant, Maigret en Poirot vind je een ondergrondse parking met twee verdiepingen die plaats biedt aan 319 auto's. **Voor iedere nieuwe woning op de site is een parkeerplaats voorzien.** Daarnaast zijn er 124 publieke parkeerplaatsen en 78 plaatsen die buurtbewoners kunnen aankopen. De overige parkeerplaatsen zijn voor de politie. De in- en uitrit bevinden zich aan de Tinellaan. En de parking is goed bereikbaar vanuit beide richtingen van de vesten.

IN- EN UITGANG

De parking kan je binnen- en buitenwandelen via twee gebouwen. Het gebouw Poirot geeft uit op het Gendarmenhof en de Van Busleydenstraat. Het gebouw Sjampetterke leid je naar de Kattenbleekstraat. Dit is ook de uitgang om je het snelst naar Het Predikheren of Kazerne Dossin te begeven.

FIETSPARKING

Fietsen is nog nooit zo hip geweest. Logisch, want behalve gezond, goedkoop en goed voor het milieu is fietsen ook vaak sneller. Mechelen fietst al jaren mee met deze trend. **Logisch dat elke nieuwe bewoner dan ook een plek voor zijn fiets krijgt.** De fietsenparking vind je onder de Adjudant, in het collectieve gedeelte van de Brigadier en in het binnenhof van het gebouw Baskerville. Bezoekers stallen hun fiets in de fietsenstallingen aan de randen van het park.

Links: Holmes. Rechts: Poirot.

DE NIEUWE VESTEN

Tinel ligt aan de Tinellaan. Die weg maakt op zijn beurt deel uit van een baanbrekend project: **De Nieuwe Vesten.**

De heraanleg van de vesten zal de stad naar een hoger niveau tillen. Mechelen wordt veiliger, zal op verschillende manieren **vlot bereikbaar** zijn en krijgt daarnaast meer **stedelijke kwaliteit**. De Nieuwe Vesten zijn de beste toekomstgarantie voor de **leefbaarheid** van onze stad.

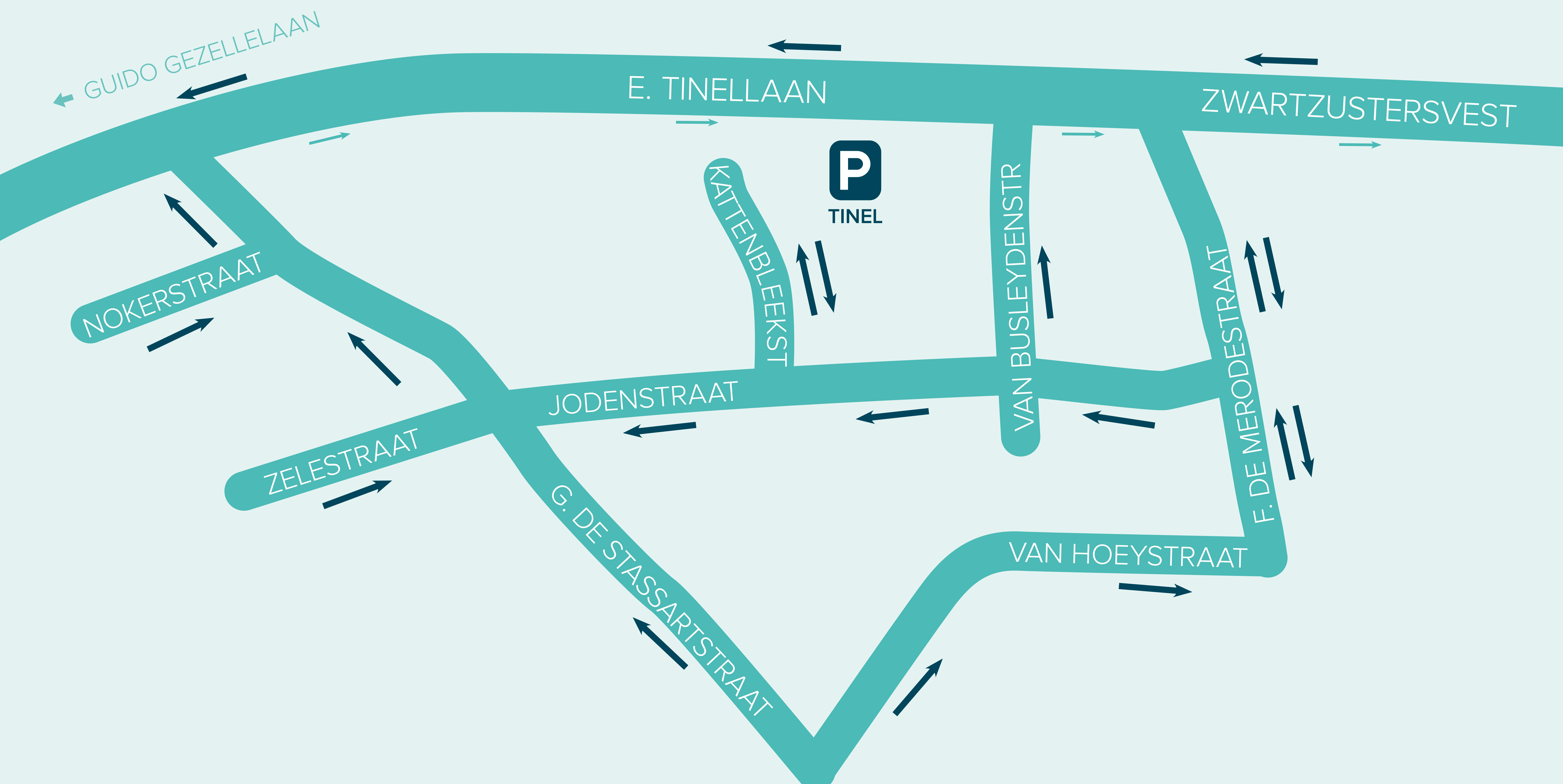
Een ontwerpteam werkt hard aan een plan voor de definitieve vernieuwing van de vesten. Als alles goed verloopt, **starten de werken in het najaar van 2025.** Dan vernieuwen we in verschillende fases de vesten van gevel tot gevel.

Wat zal dit betekenen voor de **Tinellaan**? Daar bundelen we alle gemotoriseerd verkeer.

- In de richting naar de Guido Gezellelaan rijden bussen en auto's op de buitenring op 2 rijstroken.
- In de richting van de Zwartzustersvest rijden auto's en bussen op de binnenring op 1 rijstrook.

Beide zijden van de Tinellaan kregen een bushalte.

Meer info hierover lees je op denieuwevesten.be.

PREDIKHERENKERK

In 2024 krijgt Het Predikheren er met een vernieuwde kerk extra ruimte voor cultuur bij. De inrichting van dit gebouw zal aansluiten bij de uitstraling van het Predikherenklooster. We behouden de sporen van de lange geschiedenis van de kerk. Verbouwingen, toevoegingen en tekenen van verval blijven zowel buiten als binnen zichtbaar. Zo vertelt de kerk zelf haar geschiedenis.

©KSA architecten

De enorme ruimte van de kerk blijft bewaard. Technische ruimtes, toiletten en bergingen worden als box-in-box in de zijbeuken geplaatst. Op deze boxen zorgt een U-vormige mezzanine voor een extra ontmoetingsruimte voor bijvoorbeeld tentoonstellingen en recepties.

TIMING

- **december 2020 - zomer 2023:** restauratie Predikherenkerk
- **najaar 2023 - 2024:** inrichting Predikherenkerk tot culturele hotspot
- **2024:** einde werken

©KSA architecten

©KSA architecten

ARCHEOLOGEN GRAVEN IN DE GESCHIEDENIS

De Tinelsite kende doorheen de geschiedenis al verschillende functies. Archeologisch onderzoek op deze site bracht aan het licht dat we twee zones met elk hun eigen ontwikkeling kunnen onderscheiden, met als scheidinglijn de huidige Kattenbleekstraat.

TUSSEN KATTENBLEEKSTRAAT EN MUSEUM KAZERNE DOSSIN

Het gebied ten westen van de Kattenbleekstraat was al tijdens de middeleeuwen dichtbebouwd.

Arnold Volcard

Een bijzondere middeleeuwse bewoner van de nu verdwenen Volcardstraat – de straat werd door de het klooster overbouwd – was Arnold Volcard, die aan het begin van de 14de eeuw zijn naam gaf aan de straat. Zijn woonst wordt aangeduid als ‘mansio’ of ‘sale’ (zaal), twee termen die woningen van grote omvang en hoge status aanduiden. Waar deze woning zich precies bevond, is niet geweten.

Pottenbakkers

In deze zone woonden tijdens de middeleeuwen ook pottenbakkers. Onder het Arresthuis (het huidige museum Kazerne Dossin) vonden archeologen kuilen die gevuld waren met pottenbakkersafval (misbakfels) uit de 14de eeuw.

Predikheren

Op een plan uit het midden van de 17de eeuw zien we dat het bouwblok tussen de Kattenbleekstraat en Volcardstraat op dat moment nog steeds dichtbebouwd is.

De predikheren, een Rooms-katholieke bedelorde, kochten deze percelen op tijdens de periode 1655-1665. De predikheren verwierven bijna alle terreinen ten westen van de Kattenbleekstraat, en kregen de toestemming om de Volcardstraat te overbouwen. In 1652 bouwden ze hierop hun klooster en een kleine kapel. Tussen 1720 en 1735 werd de oorspronkelijke kapel, die te klein was geworden, vervangen door de huidige kloosterkerk. Links van de kapel staat de ‘Kluis’. Hier leefden sinds 1697 een aantal lekenzusters volgens religieuze geloften volgens de regel van de derde orde van Sint-Dominicus.

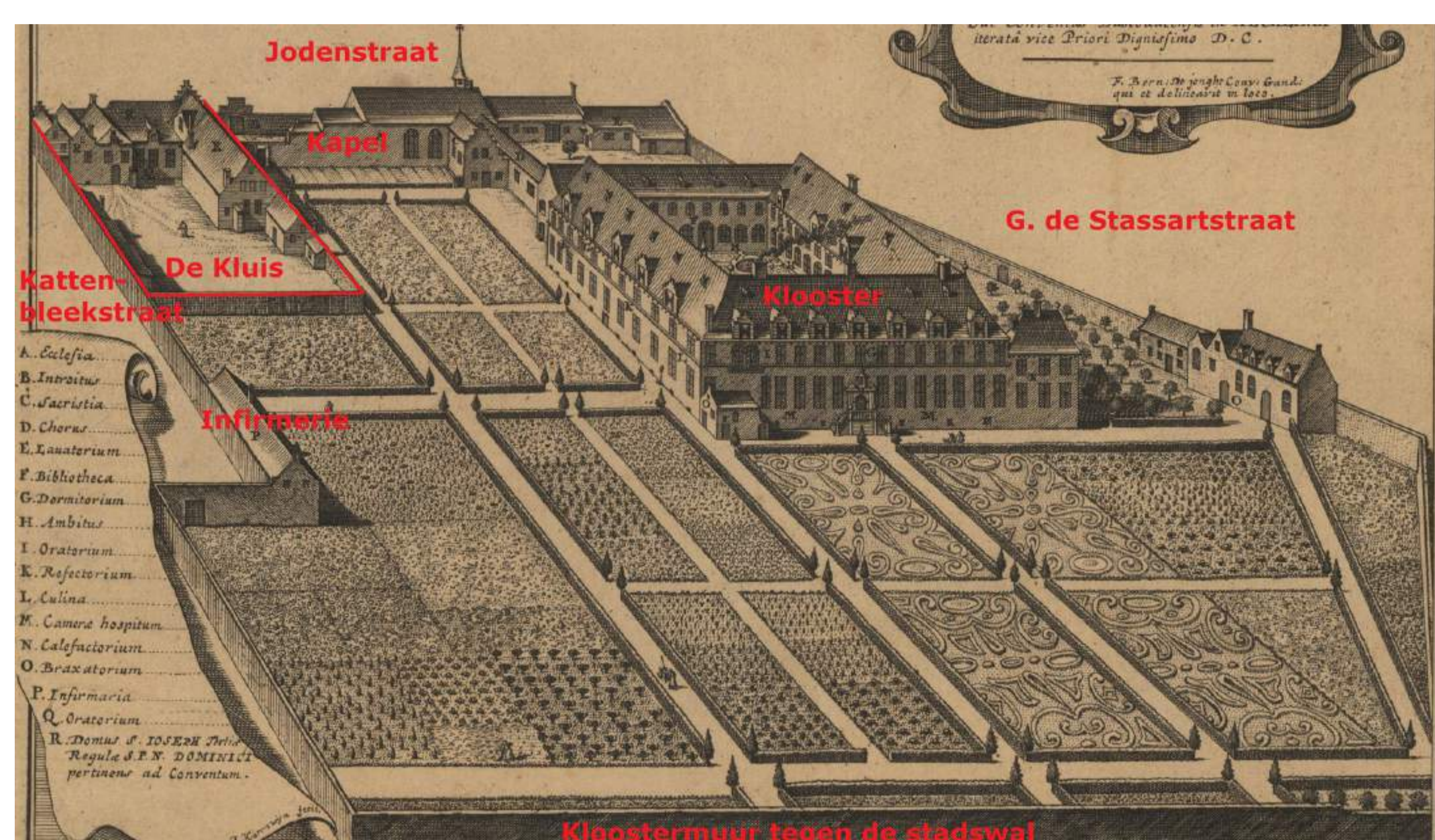
© Vlaamse overheid – departement MOw – afdeling ATO

Kazerne

In 1796 werd het klooster van de predikheren gesloten door de Franse Republiek. In 1802 vangt de Mechelse Commissie van Burgerlijke Gast- en Godshuizen arme bejaarden op in het klooster. Vanaf 1809 deed het klooster dienst als militair hospitaal en werden bejaarden overgebracht naar het voormalige klooster van Leliëndaal. In 1814 werd het klooster omgevormd tot bewaarplaats van oorlogsbenodigdheden door het Hollands bestuur.

Tussen 1948 en 1975 diende de mooie 17de-eeuwse kloosterbibliotheek van de predikheren als slaapzaal. In de nissen van de voormalige boekenkasten stonden toen telkens twee bedden. © Stadsarchief Mechelen

Gravure met perspectiefzicht op het klooster van de predikheren te Mechelen, 1719 © Stadsarchief

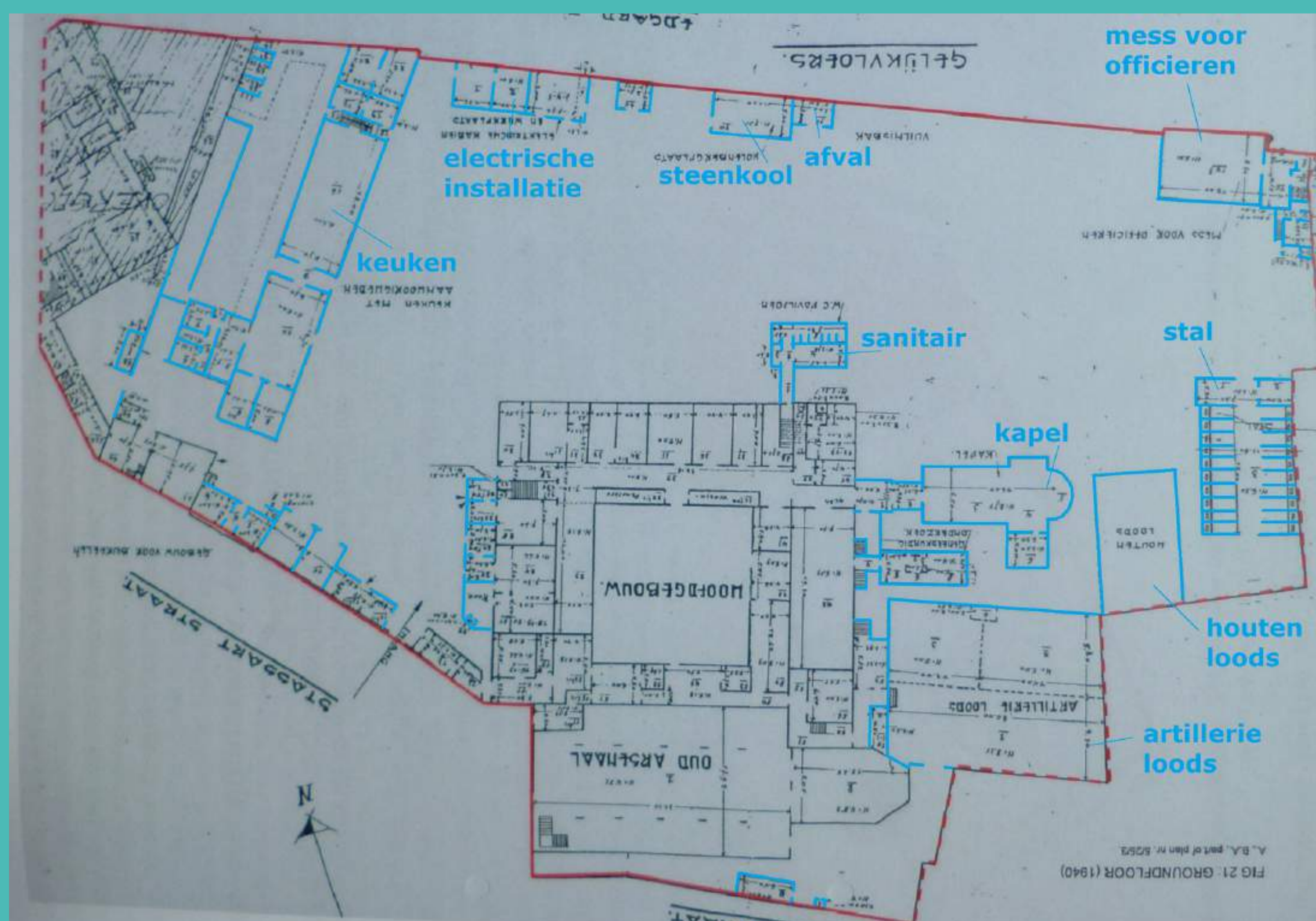
Oostelijke en noordelijke vleugel (voor de bouw van de kerk) © Stadsarchief

In 1707 mochten de predikheren het klooster ommuren. De eerste muur was 70 jaar later al bouwvallig en werd opnieuw opgetrokken in 1779. Restanten van de kloostermuur staan nog steeds overeind. Deze muurresten worden vaak verkeerd aanzien voor stadsmuur.

Bij archeologisch onderzoek in de winter van 2015-2016 door Studiebureau Archeologie in de oostelijke pandgang van het klooster, werden een veertigtal grafstenen uit de 17de en 18de eeuw gevonden. De meeste behoren toe aan de dominicanen of predikheren, maar er blijken ook enkele zusters van de derde orde begraven, die in de ‘Kluis’ in de Jodenstraat woonden. De grafstenen zijn uitzonderlijk goed bewaard en kregen bij de heraanleg van de vloer opnieuw een plaats in de oostelijke pandgang.

Na de Eerste Wereldoorlog kreeg het complex de naam Kazerne Generaal Delobbe, naar de naam van de generaal die er toen de plak zwaaide. De kazerne bleef tot 1977 in gebruik door verschillende afdelingen van het leger. Daarna nam de stad het Predikherenklooster over en in 1979 werd het een beschermd monument.

Op basis van een grondplan van de kazerne uit 1940 blijkt dat het leger verschillende gebouwen liet optrekken op het voormalige kloosterdomein. In het Predikherenklooster zelf getuigen de kasseivloer in de kerk en de ringen aan de muren om paarden vast te maken nog van de militaire periode.

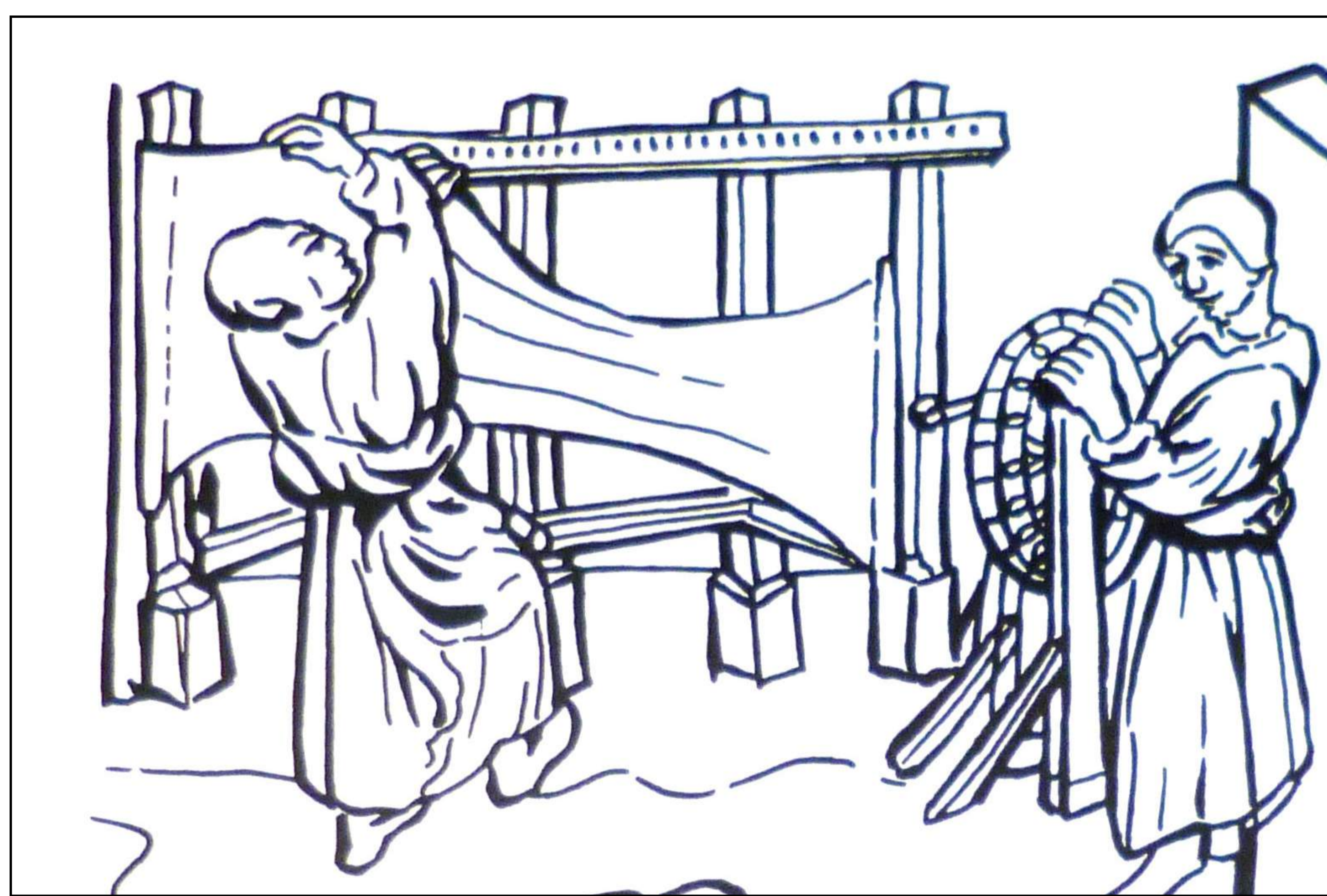
Grondplan van de kazerne in 1940, met aanduiding van de sinds 1864 door het leger opgetrokken gebouwen in het blauw

TUSSEN KATTENBLEEKSTRAAT EN F. DE MERODESTRAAT

Ten oosten van de Kattenbleekstraat (tussen de Kattenbleekstraat en de F. de Merodestraat) bevonden zich vanaf 1320 lakenramen. Dat zijn houten palen waarop wollen stof opgespannen werd om deze te rekken nadat ze gekrompen was bij het volten (vilten).

In de loop van de 16de eeuw werden deze lakenramen vervangen door een bleekweide. Gewassen linnengoed werd gebleekt door het te laten drogen in de zon. Op deze bleekweide waren ook houten waterbekkens waarin water werd opgevangen om te gebruiken om het linnen nat te houden. Met een speciale schep met lange steel schepte men water uit de waterbekkens dat men vervolgens met een zwaai over het linnen wierp.

Op het terrein bevond zich ook een grote visvijver die in de historische bronnen vermeld wordt vanaf 1473. Zowel de waterbekkens als visvijver leidden water af van de nabijgelegen stadsgracht via gemetselde kanalen.

Het bevestigen van een laken aan een raam, naar een manuscript uit de Bibliotheca Ambrosiana, Milaan, 1421 (Bron: Sorber 1998: 28)

Linnenfabriek

In de 19de eeuw wordt er een linnenfabriek gebouwd.

Rijkswachtkazerne

De bouw van een nieuwe Rijkswachtkazerne gebeurde in 1912 - april 1913. De gebouwen werden tot 2016 gebruikt door de politie.

Van Busleydenstraat

In 1923 werd de Van Busleydenstraat aangelegd.

Plan van de site met aanduiding van de visvijver

Gemetseld kanaal dat het water van de stadsgracht naar de visvijver leidde

Tijdens archeologisch onderzoek op de site vond men houten waterbekkens met versterigde oevers

HOUTEN WATERPUT

In 2017 werd, tijdens de tweede fase van het archeologisch onderzoek, een houten waterput ontdekt. Deze waterput lag dicht tegen de Tinellaan aan, in het verlengde van de Kattenbleekstraat. Mogelijk ging het om een openbare waterput die bestond uit op elkaar gestapelde houten tonnen zonder bodems. Enkel de twee onderste tonnen bleven bewaard.

Van de planken van de eiken tonnen werden stalen genomen voor dendrochronologisch onderzoek (onderzoek van de jaarringen van de bomen). Hieruit bleek dat de tonnen dateren uit de tweede helft van de 13de eeuw.

Op de bodem van de waterput werden vijf kruiken in grijs aardewerk aangetroffen. Vermoedelijk hingen zij aan een touw om zo water uit de put te halen. Deze kruiken kwamen waarschijnlijk los van het touw waarna zij zachtjes naar de bodem zakten. Ze dateren uit de periode tussen 1275 en 1325 en bewijzen dat de waterput toen al in gebruik was.

NOG MEER WATERBEKKENS

Verder kwamen er nog twee houten waterbekkens aan het licht. Eén waterbekken was vierkant van vorm, een ander rechthoekig. Beide waterbekkens leverden vermoedelijk water voor de lakennijverheid. De stroken stof werden waarschijnlijk nat op de lakenramen gespannen en ook voor het schuren van de stofvezels moest het laken nat zijn. Na het drogen werden de opgeruwde vezels dan geschoren om zo een zijdezachte stof te creëren.

Binnenin het vierkante waterbekken werden een middeleeuws zilveren muntje en lakenloodje gevonden. Dat is een kleine loden zegel dat als kwaliteitsgarantie aan het laken hing. Over de hele archeologische site werden trouwens zulke loodjes aangetroffen.

HOUTONDERZOEK

Op de Tinelsite werden verschillende grote waterbekkens opgegraven. Het gaat om putten met langs de randen een versteviging in hout.

Deze houten constructies vormen een interessante vondst. Hout wordt zelden in goede staat aangetroffen op archeologische sites omdat het vaak snel vergaat.

Uit de studie van dit hout bleek dat sommige houtdelen oorspronkelijk voor een andere structuur gebruikt werden. Zo werden een aantal planken herkend als hergebruikt scheepshout. Het is de eerste keer dat zo'n vondst in Mechelen gedaan werd.

Detail van de sintelsporen langs de rand van het scheepshout. De sintels waren al vergaan toen het hout werd opgegraven, maar de oranje kleur wijst op de aanwezigheid van metalen elementen in het verleden.

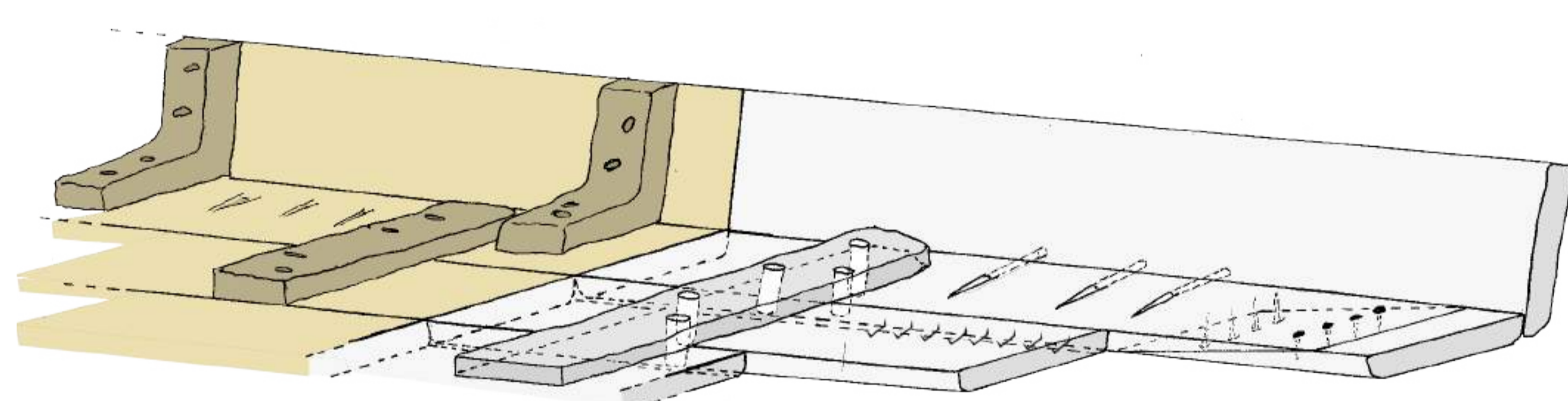
De houten pennen, schuin aangebracht om de zijde van het schip aan de bodem te bevestigen, tekenen zich af als een patroon van driehoekjes op de planken van de scheepsbodem.

Planken van scheepshout

De planken van scheepshout vertoonden specifieke bewerkingsporen. Zo waren langs de randen sporen van sintels zichtbaar. Sintels zijn een soort kleine hoefijzervormige haken met puntige uiteinden die in de late middeleeuwen gebruikt werden om een schip waterdicht te maken. De naden tussen de scheepsplanken werden eerst opgevuld met mos of geplozen touw ('breeuwsel') en nadien vastgezet met deze sintels.

Daarnaast vertoonden de planken pengaten. De planken zaten met pennen vast aan het houten geraamte van het vaartuig. Een opvallende reeks pennen zat schuin in de rand van de planken. Zij vormden de verbinding tussen de zijde en de bodem van het schip. Het toont aan dat we met een platbodem te maken hebben. Parallelen voor deze constructietechniek kennen we onder andere van verschillende 15de-eeuwse vaartuigen uit Nederland.

Historisch onderzoek toont aan dat Mechelse scheepsbouwers uit de 15de eeuw een belangrijke rol speelden op de Antwerpse markt, waar ze voornamelijk 'pleiten' verkochten, een scheepstype met platte ('pleit') bodem. Het gevonden scheepshout op de Tinelsite, met aanwijzingen over de constructiedetails, maakt het voor de allereerste keer mogelijk een blik te werpen op de middeleeuwse scheepsbouw in Mechelen.

Op basis van de scheepshoutvondsten is een gedeeltelijke reconstructie van het middeleeuwse vaartuig mogelijk. Zo krijgen we voor het eerst zicht op de constructie van de 'pleiten' van de 15de-eeuwse scheepsbouwers uit Mechelen.

Een van de planken die op basis van de constructiedetails geïdentificeerd werd als hergebruikt scheepshout. Ze maakte deel uit van de bodem van het vaartuig. Het streepjespatroon langs de zijden zijn sintelsporen. Het patroon van smalle driehoekjes zijn schuin aangebrachte pennen om de bodem en zijde aan elkaar te bevestigen. De overige cirkels zijn pengaten waarbij de pennen en dwarse balken (zgn. inhouten) de scheepshuid samen hielden. Links, waar de plank in dikte afneemt, is er nog een nagelpatroon zichtbaar. Dit is een schuine las, een soort verbinding om de plank te verlengen met een andere plank. Dit betekent dat het vaartuig langer was dan de 380cm van deze plank.

Meer info:

WWW.MECHELEN.BE/TINEL

MECHELEN